

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона је члан 97. тачка 9. Устава Републике Србије, према коме Република Србија уређује и обезбеђује систем заштите и унапређења животне средине.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА И ЦИЉЕВИ КОЈИ СЕ ОСТВАРУЈУ

1. Разлози за доношење закона

Привредни развој и индустријска производња знатно утичу на стање животне средине, нарочито преко емисија загађујућих материја у ваздух, воду и земљиште као и нерационалног коришћења ресурса. Посебан допринос овим утицајима дају велика индустријска постројења. С тим у вези, *Директивом 96/61/ЕЗ о интегрисаном спречавању и контроли загађивања (кодификованом Директивом 2008/1/ЕЗ)* у Европској унији је 1996. године успостављен општи оквир за јединствено (интегрисано) спречавање и контролу загађивања, који је садржао мере за његово постизање. Ова директива је престала да важи доношењем *Директиве 2010/75/ЕУ о индустријским емисијама (eng. Directive 2010/75/EU on industrial emissions)* (у даљем тексту: Директива 2010/75/ЕУ).

У вези са тим, интегрисана контрола загађивања као правни појам уведена је у правни систем Републике Србије доношењем *Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине* („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 25/15 и 109/21) и подзаконских аката, са циљем да се законским регулисањем обезбеди усклађивање рада највећих загађивача са условима који се прописују интегрисаном дозволом. Идеја је била да се привреда Републике Србије прилагоди захтевима тржишта и да се, истовремено, поштују норме које се односе на коришћење ресурса и емисије у животну средину али и њихову заштиту.

У Републици Србији Директива 96/61/ЕЗ је транспонована у важећем Закону о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине и подзаконским актима. Након транспновања Директиве 96/61/ЕЗ, даљи, логичан наставак побољшања законодавства у овој области је транспновање Директиве 2010/75/ЕУ, као и успостављање бољег, оперативнијег система за издавање интегрисаних дозвола.

Преговарачка позиција Републике Србије за Поглавље 27, израђена за процес преговора о приступању Републике Србије Европској унији, дала је полазне основе за израду и доношење докумената јавних политика у области животне средине. Између осталог дефинисала је и неопходне кораке за усклађивање националне политике и законодавства са ЕУ захтевима. У складу са тим, транспозиција захтева из Директиве 2010/75/ЕУ ће се осигурати кроз ревизију и усклађивање постојећег правног оквира у области интегрисаног спречавања и контроле загађивања кроз заштиту ваздуха, вода, земљишта и контролу управљања отпадом.

Области на које ће се фокусирати усклађивање законодавног оквира о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине са Директивом 2010/75/EУ су:

- отклањање административних препрека у поступку издавања дозвола;
- анализирање капацитета на свим нивоима надлежности, разматрање постојећих ризика у споровођењу поступака и увођење мера за превазилажење уочених проблема;
- унапређење административне процедуре у поступку издавања интегрисаних дозвола увођењем дигитализације;
- успостављање делотворне процедуре за издавање дозвола и побољшање квалитета дозвола:
  - образовање и укључивање техничке комисије на почетку поступка издавања интегрисаних дозвола;
  - стварање оквира за обезбеђивање ефективног интегрисаног приступа свих органа који учествују у поступку издавања интегрисаних дозвола;
  - унапређење одредби које се односе на услове који се прописију дозволом и утврђивање граничних вредности емисије у складу са закључцима о најбоље доступним техникама;
  - унапређење одредби које се односе на мониторинг, увођење нових одредби које се односе на затварање локације, извештавање и слично;
  - увођење општих обавезујућих правила за индустријске активности где је то применљиво;
- допуна одредби које се односе на инспекцију у области заштите животне средине;
- дефинисање јасног и транспарентног оквира о учешћу јавности и приступу правди у складу са Архуском конвенцијом ;
- дефинисање прекограничних консултација у складу са ЕСПОО и Архуском конвенцијом кроз закључење билатералних споразума

Консултације о прекограничном утицају врше се на начин и у роковима који се утврђују закљученим билатералним споразумом између надлежних органа држава на принципима реципроцитета и равноправности.

У складу са споразумом из става 6. члана 35. надлежни орган друге државе осигурава доступност информација о поднесеном захтеву за издавање дозволе за постројење које има или вероватно може имати прекогранични утицај на територији Републике Србије, на начин да Министарство, заинтересовани органи и организације и јавност имају право да доставе мишљење пре него што надлежни орган донесе своју одлуку. Резултати консултација и прибављеног мишљења јавности узимају се у обзир приликом доношења одлуке о захтеву.

О примљеним информацијама о прекограничном утицају постројења и активности у другој држави Министарство обавештава јавност на начин утврђен у члану 32. овог закона.

- осигурати да се омогући јасно позивање на релевантне одредбе из домаћег законодавства којима се транспонују различити аспекти Директиве 2010/75/EУ.

Национални програм за усвајање правних тековина Европске уније за период од 2024 – 2027. године предвиђа доношење новог Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине у III кварталу 2026. године.

Закон је неопходно ускладити и са променама у националном законодавству.

2. Циљ израде закона и очекивани ефекти закона

2.1 Циљ израде новог закона

Циљ израде новог закона је ефикасније спречавање, смањење и контрола загађивања животне средине у целини унапређивањем интегрисаног приступа, како би се постигао виши степен заштите животне средине у целини и усаглашавање законодавног оквира са Директивом 2010/75/EУ.

Директива 2010/75/EУ је резултат ревизије европских прописа о индустријским емисијама. *IED* Директивом замењене су: Директива о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине (*IPPC*), Директива о великим ложиштима (*LCP*), Директива о инсинерацији отпада (*WID*), Директива о емисијама растварача (*SED*), као и три директиве о титан-диоксиду.

Главни иновативни концепти су: проширење садржаја *IPPC* активности; давање акцента на најбољим доступним техникама (*best available techniques - BAT*) (на основу референтних докумената (*BREF*) – одлука ЕУ којима се утврђују нови оперативни услови и граничне вредности); учесталост инспекције у области заштите животне средине и др.

Основни принципи се односе на: процену различитих утицаја ради ограничавања преласка загађења из једног медијума у други; приступ управљања и контроли укључивањем оператера као активног субјекта; развој плана мониторинга у компанији која покрива целокупно важење (дозволе) ауторизације; транспарентност процеса, укључење јавности и свих заинтересованих страна; инспекцијски надзор и праћење; издавање дозвола засновано на најбољим доступним техникама; стимулисање иновативности подстицањем развоја и примене техника у настајању; обезбеђивање поједностављеног и јасног правног оквира; смањење административног оптерећења и др.

Осим тога, циљ је и стварање ефикаснијег система праћења и контроле потенцијалних загађивача, успостављањем информационог система и дигитализацијом поступка, који би се користио као алат за вођење поступака и издавање интегрисаних дозвола, извор података за инспекцијску контролу, али би истовремено и аутоматски ажурирао Национални регистар издатих дозвола, о свим интегрисаним дозволама издатим на различитим нивоима надлежности. Осим тога, информациони систем би садржао и информације неопходне за вођење поступака за оператере који су предмет размена информација о прекограничном утицају, а који се спроводи преко процедура прекограничних консултација.

Предвиђено је да се Национални регистар издатих дозвола, који би обухватао информације о свим интегрисаним дозволама издатим на различитим нивоима, као јавно доступни документ, води као један од производа („in-put”) кроз успостављање новог информационог система.

2.2. Очекивани ефекти закона

Очекује се да ће ефекти доношења новог закона донети квалитативно унапређење нивоа заштите животне средине од индустријског загађивања.

Важећи закон је у моменту свог доношења унео стандарде у области заштите животне средине од индустријског загађивања. У међувремену је на међународном нивоу и у Европској унији наступио интензиван развој законодавне активност, који је неминовно резултовао потребу да се постојећи Закон усклади са позитивним трендом промена.

Очекивани ефекти доношења новог закона су:

- Ефикасније спречавање, смањење и контрола загађивања животне средине;
- Висок ниво усклађености са Директивом 2010/75/ЕУ;
- Заокруживање регулаторног оквира кроз доношење подзаконских прописа обезбеђивање правног основа за доношење подзаконских аката потребних за увођење нових инструмената политике заштите од индустријског загађења;
- Могућности издавања дозвола у поједностављеном поступку применом општих обавезујућих правила;
- Интегрисани приступ узимајући у обзир целокупни еколошки утицај постројења, ради обезбеђења високог нивоа заштите животне средине у целини;
- Координисани приступ исходавања интегрисане дозволе у односу на грађевинску/водну/употребну дозволу;
- Јасан система одговорности, процедура и надлежних органа укључених у процес издавања интегрисаних дозвола (усклађеност са другим националним прописима који регулишу хоризонтална питања као што су процедура процене утицаја на животну средину у складу са Директивом 2014/52/ЕУ о процени утицаја на животну средину одређених јавних и приватних пројеката на животну средину, процедура одговарајуће процене (енгл. Appropriate assessment), Директиве 92/43/ЕЕЗ о очувању природних станишта и дивљих животињских и биљних врста);
- Синергију између различитих административних процедура које захтевају координисано издавање дозвола/овлашћења, посебно у односу на водне дозволе, грађевинске и употребне дозволе, као и процедурама успостављеним за спречавање великих хемијских удеса које укључују опасне материје;
- Повезаност и разграничења одредаба закона са одредбама других секторских прописа којима се у национално законодавство преносе одредбе Поглавља III (велика ложишта), Поглавља IV (постројења за инсинерацију и ко-инсинерацију отпада), Поглавља V (постројења која користе органске раствараче), и Поглавља VI (постројења за производњу TiO₂) и заједничке одредбе (члан 1-9 Директиве) које се односе се на Поглавља II-IV Директиве 2010/75/ЕУ;
- Ефикаснији поступак издавања/измене и/или допуне интегрисане дозволе увођењем информационог система који би се користио као алат за: вођење поступака, издавање интегрисаних дозвола, база података за инспекцијску контролу, ажурирање Националног регистра издатих дозвола, а све то ради унапређења ефикасности поступка издавања дозволе, приступа информацијама о постројењима која подлежу издавању интегрисане дозволе, брже размене информација између оператера, надлежног органа, заинтересованих органа, инспекције, заинтересоване јавности;

- Унапређење протока информација кроз увођење информационог система између надлежних органа који раде на изради интегрисане дозволе и надлежног инспекцијског органа, а све ово ради боље контроле и примене услова утврђених у дозволи;
- Обезбеђивање да услови у интегрисаној дозволи укључујући граничне вредности емисије, буду првенствено засновани на најбољим доступним техникама (ВАТ);
- Побољшање приступа информацијама, кроз учешће јавности и приступ правосуђу;
- Унапређење повезаности са регистрима докумената неопходних за прибављање интегрисаних дозвола (докумената из области процене утицаја, заштите од великих хемијских удеса, дозвола за управљање отпадом, водних дозвола, АПР-ом, и сл.);
- Размену информација и података неопходних за вођење поступака за оператере који су предмет размене информација о прекограничном утицају, а који се спроводи преко процедура прекограничних консултација;
- Јачање инспекцијског надзора и казнене политике;
- Усклађивање рокова и садржине извештавања са стандардима Европске уније, чиме би се учврститила улога јавног извештавања као поузданог и објективног извора информација о тематици заштите животне средине и умањио ризик од забуне и погрешног тумачења научно основаних статистичких података.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА

Нацрт закона је конципиран тако да садржи шест поглавља: Основне одредбе, Интегрисана дозвола, Поступак издавања дозволе, Надзор, Казнене одредбе и Прелазне и завршне одредбе.

1. Основне одредбе (чл. 1 – 4)

Овим одредбама дефинисано је шта је предмет уређења закона, обим примене, дефиниције и начела. У складу са чланом 1. Директиве 2010/75/ЕУ овим законом уређују се услови и поступак издавања интегрисане дозволе за индустријска постројења и активности која могу имати негативне утицаје на животну средину, здравље људи и материјална добра, врсте индустријских активности и постројења, мере намењене спречавању или, где то није изводљиво, смањењу емисија у ваздух, воду и земљиште и спречавању настајања отпада, надзор, као и друга питања од значаја за спречавање и контролу загађивања животне средине.

Обим примене закона и изузеци од примене дефинисани су у складу са чланом 2. Директиве 2010/75/ЕУ. Постоји термилошка дистинкција између постројења из Анекса I ИЕД ове директиве и постројења из Анекса V – VIII, коришћењем израза „постројења” за постројења из Анекса I ове директиве и других постројења као што су постројења за сагоревање, постројења за инсинерацију и ко-инсинерацију отпада, постројења у којима се користе органски растварачи и постројења у којима се производи титанијум диоксид.

Дефиниције наведене у члану 3. овог закона усклађене су са одговарајућим дефиницијама из члана 3. Директиве 2010/75/ЕУ (онима које се односе на Поглавље I и II Директиве). На интегрисано спречавање и контролу загађивања примењују се следећа основна начела заштите животне средине уређена посебним законима и овим законом: начело превенције

и предострожности, начело одрживог развоја, начело хијерархије управљања отпадом, начело „загађивач плаћа” и начело информисања и учешћа јавности (обезбеђењем пуне отворености у поступку издавања дозвола као и на релевантне податке добијене мониторингом).

2. Интегрисана дозвола (чл. 5 – 8)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: врсте индустријских постројења и активности; интегрисану дозволу; надлежне органе за издавање интегрисане дозволе; обавезу праћења најбоље доступних техника.

У складу са чланом 5. закона услов за отпочињање обављања индустријских активности је интегрисана дозвола у складу са чланом 4. став 1. и члан 10. Директиве 2010/75/ЕУ. Уредбом Владе прописале се врсте постројења и активности (Анекс I Директиве), врсте загађујућих материја (Анекс II Директиве), критеријуми за одређивање најбоље доступних техника (Анекс III Директиве).

Чланом 6. прописана је обавеза оператера да прибави интегрисану дозволу за рад новог постројења, рад и битне измене у раду и функционисању постојећег постројења, чиме се осигурава се примена члана 4. ст. 2. и 3 Директиве 2010/75/ЕУ.

Надлежни органи за издавање интегрисане дозволе, у складу са чланом 7. закона јесу: Министарство надлежно за послове заштите животне средине, покрајински орган надлежан за послове заштите животне средине, орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове заштите животне средине. Надлежни орган издаје дозволу у складу са овим законом ако постројење испуњава све прописане услове за њено издавање у складу са чланом 5 (1) Директиве 2010/75/ЕУ. Надлежни орган обезбеђује да услови и поступак издавања дозвола буду у потпуности координирани у случају да у поступку учествује више од једног надлежног органа или више оператера или је издато више дозвола, чиме је транспонован захтев из члана 5 (2) ове директиве.

У складу са чланом 8. Закона закључци о БАТ-у представљају основни докуменат за утврђивање услова у дозволи, које Министарство прати, као и технике у настајању, у складу са чланом 19. (Развој БАТ-ова) и чланом 27. (Технике у настајању) Директиве 2010/75/ЕУ.

3. Поступак издавања дозволе (чл. 9 – 37)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: захтев за издавање интегрисане дозволе (члан 9); документацију која се подноси уз захтев (члан 10); тајност и доступност података (члан 11); извештај о почетном стању (члан 12); начин спровођења поступка издавања дозволе (члан 13); разматрање захтева (члан 14); обавештавање органа, организација и јавности о пријему уредног захтева (члан 15); техничка комисија (члан 16); нацрт дозволе (члан 17); одлучивање о издавању дозволе (члан 18); услови који се утврђују дозволом (члан 19); граничне вредности емисија, еквивалентни параметри и техничке мере (члан 20); захтеви мониторинга (члан 21); стандард квалитета животне средине (члан 22); емисије гасова са ефектом стаклене баште (члан 23); основне обавезе оператера (члан 24); обавезе оператера након добијања дозволе (члан 25); значајна промена у раду постројења (члан 26); поновно разматрање услова у дозволи по службеној дужности (члан 27); промене оператера и података који не захтевају поновно разматрање услова дозволе (члан 28); престанак важења дозволе (члан 29); коначан престанак активности (члан 30); поступак према општим обавезујућим правилима и начин њихове примене (члан 31); приступ

подацима и начин обавештавања јавности и заинтересованих органа и организација (члан 32); приступ правосуђу (члан 33); трошкови оператера (члан 34); размена информација о прекограничном утицају (члан 35); евиденција и регистар издатих дозвола (члан 36); сходна примена закона (члан 37).

У чл. 9. и 10. закона транспонована је садржина захтева за издавање дозволе из члана 12. Директиве 2010/75/ЕУ, односно документација која се подноси уз захтев на основу овлашћења из овог члана директиве да свака држава пропише ту документацију

Одредба члана 11. овог закона о тајности и доступности података у складу је са Архуском конвенцијом, Законом о заштити животне средине и Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

У члан 12. закона је транспонована обавеза из члана 22 (2) Директиве 2010/75/ЕУ која се односи на обавезу израде Извештаја о почетном стању пре пуштања у рад постројења, односно, пре издавања дозволе или прве ревизије дозволе.

У члан 13. закона је транспонован начин спровођења поступка издавања дозволе у складу са чланом 17. Директиве 2010/75/ЕУ. Фазе поступка обухватају: разматрање захтева (члан 14); обавештавање органа, организација и јавности о пријему уредног захтева (члан 15); техничка комисија (члан 16); нацрт дозволе (члан 17); одлучивање о издавању дозволе у складу са чланом 5 (2) Директиве 2010/75/ЕУ (члан 18).

Услови за издавање дозволе садржани у члану 19. закона представљају потпуну транспозицију члана 14. Директиве 2010/75/ЕУ. У члану 20. закона прописане су граничне вредности емисија, еквивалентни параметри и техничке мере прописане, у складу са чланом 15. Директиве 2010/75/ЕУ. Захтеви мониторинга из члана 21. закона у складу су са одредбом члана 16. ове директиве. У случају када стандард квалитета животне средине из члана 22. закона захтева строжије услове од оних који се могу постићи применом најбољих доступних техника, надлежни орган има право да дозволом пропише и додатне услове и мере којима се обезбеђује испуњење захтева квалитета животне средине у складу са чланом 18. Директиве 2010/75/ЕУ.

Ако су емисије гасова са ефектом стаклене баште из постројења уређене посебним прописом у вези са активностима које се обављају у том постројењу, дозвола не укључује граничну вредност емисије за директне емисије тих гасова, осим ако је то потребно како би се спречило значајно локално загађење, у складу са чланом 9. Директиве 2010/75/ЕУ (члан 23. закона).

Чланом 24. у потпуности су транспоноване основне обавезе оператера из члана 11. Директиве 2010/75/ЕУ, а чланом 25. обавезе оператера након добијања дозволе у складу обавезама из члана 7 (Удеси и акциденти) и члан 8 (Неиспуњавање обавеза) ове директиве. У случају значајне промене у раду постројења из члана 26. закона издаје се нова дозвола за цело постројење или део постројења, односно решење о ревизији дозволе у складу са чланом 20. Директиве 2010/75/ЕУ. Ревизија дозволе из члана 27. закона врши надлежни орган по службеној дужности под прописаним условима који су у складу са чланом 21. ове директиве. Без ревизије дозволе (члан 28) врши се промена оператера и података који не захтевају спровођење овог поступка.

Постројење престаје са радом (члан 29) на основу решења и под условима прописаним у члану 22 (1) Директиве 2010/75/ЕУ. По коначном престанку активности, (члан 30) оператер

је дужан да процени стање загађења земљишта и подземних вода релевантним опасним материјама које је постројење користило, произвело или испуштало и предузме прописане мере у складу са чланом 22 (3) и (4) ове директиве. Поступак према општим обавезујућим правилима и начин њихове примене прописан је у члану 31. закона, у складу са ЕУ захтевима.

Надлежни орган дужан је да обавештава јавност и заинтересовану јавност о поднетом захтеву за издавање дозволе, разматрању нацрта дозволе и коначној одлуци на начин прописан у члану 32. Закона којим су транспоновани захтеви из члана 24. Директиве 2010/75/ЕУ и Анекса IV. Оператер, други органи и организације и заинтересована јавност (члан 33) имају право да оспоравају материјалну и процедуралну законитост аката, радњи или пропуста надлежног органа који је издао дозволу у спровођењу овог закона и посебних прописа, чиме је транспонован захтев који се односи на приступ правди из члана 25. директиве. Оператер сноси трошкове поступка за издавање дозволе, укључујући трошкове обавештавања и учешћа јавности у поступку издавања дозволе и рада техничке комисије, трошкове превода докумената и извођења других радњи у поступку издавања дозволе, у складу са овим законом (члан 34).

Размену информација о прекограничном утицају рада постројења и активности на животну средину (члан 35) врши Министарство. Консултације о прекограничном утицају врше се на начин и у роковима који се утврђују закљученим билатералним споразумом између надлежних органа држава на принципима реципроцитета и равноправности, у складу са захтевима из члана 26. Директиве 2010/75/ЕУ. Надлежни орган води евиденцију пријава оператера на основу којих је извршена идентификација постројења и активности који подлежу издавању дозволе и регистар издатих дозвола. Министарство води централну електронску базу података и централни веб портал преко којег надлежни органи достављају податке о покренутим, спроведеним поступцима и донетим одлукама, врше обавештавање органа и организација и јавности (члан 36). Сходна примена других закона (ЗУП, посебни закони о ваздуху, водама, земљишту) прописана је у члану 37. Извештавање Европске комисије је обавеза Агенције за заштиту животне средине сходно члану 38. Закона.

4. Надзор (чл. 38 – 44)

У овом поглављу се уређују питања која се односе на: надзор над радом и применом закона, инспекцијски надзор, планирање инспекцијског надзора, права и дужности инспектора; овлашћења инспектора; обавезе оператера, јавност у вршењу инспекцијског надзора. Овим поглављем у потпуности је транспонован члан 23. Директиве 2010/75/ЕУ.

5. Казнене одредбе (чл. 45 – 48)

У овом поглављу прописују се привредни преступи и прекршаји за правно лице, односно предузетника у случајевима неиспуњавања обавеза привредних субјеката.

Овим поглављем у потпуности је транспонован члан 79. Директиве 2010/75/ЕУ.

6. Прелазне и завршне одредбе (чл. 49– 52)

У овом поглављу уређују се питања која се односе на: обавезу правних и физичких лица да ускладе своје пословање са обавезама које произилазе из закона; обавезу успостављања централне електронске базе података и централног веб портала; обавезу доношења

подзаконских прописа којима ће се обезбедити потпуна транспозиција Директиве 2010/75/EУ.

Одредбом члана 52. прописано је да закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог закона су потребна средства из буџета Републике Србије. За спровођење закона у наредним годинама ће бити потребно повећање броја запослених у надлежним органима као и набавка опреме, а разлог је повећање броја оператера који су у обавези да исходују интегрисану дозволу због увођења нових врста постројења и активности (проширење броја активности транспоновањем Анекса I Директиве). Повећање послова односи се и на доношење подзаконских аката што ће се сврстати у дужности високостручних службеника Министарства. Законом је планирана и дигитализација поступака. Закон предвиђа увођење информационог система као алат за вођење поступка издавања интегрисане дозволе и ажурирање регистра издатих дозвола.

Тренутно се процедуре спроводе комбиновано кроз папирну и електронски достављену документацију са носача информација коришћењем, ради оперативности, низа неповезаних ексел табела. Идеја и циљ захтева за дигитализацију је омогућавање постојања једног уређеног система, где би сви подаци за оператере били систематизовани, сортирани, лако претраживи и оперативни у реалном времену ткз. „посебне електронске базе” (апликације за рад), са свим документима и подацима, за сваког оператера посебно, а у исто време пружали могућност електронског поређења и анализе вредности које се контролишу са прописаним вредностима. Ово постојање уређеног система, тј. „посебне електронске базе”, је важно због бржег рада на предмету, увида у све информације тј. статус предмета који се обрађује, праћења рокова, комуникације или бољег увида у целину. Предвиђено је такође и да се из ове базе аутоматски ажурирају подаци из законске обавезе Министарства за вођење Регистра издатих дозвола. Доношењем новог закона, за ове потребе, у складу са техничком спецификацијом за дигитализацију и израду електронске базе, биће планирана средства у буџету у наредним годинама за имплементацију.